

Katedra politologie a evropských studií FFUP
Hodnocení bakalářské diplomové práce

Jméno studenta	Aleš Kudrnáč	
Název práce	Stát ve stínu? Případová studie iráckého Kurdistanu 1970 - 2003	
Hodnotil	Jméno	Datum
Vedoucí práce	Jan Čuřík	
Oponent práce		27. 5. 2011
Celkové hodnocení	slovní	numerické
	Výborně	1-
Upozornění	V případě plagiátorství je práce automaticky hodnocena jako nedostatečná.	

Podrobné hodnocení práce

	Stupnice					
Hodnocení (+)	1	2	3	4	5	Hodnocení (-)
1. Probíhaly pravidelné konzultace*	✓					1. Konzultace neproběhly
2. Znalost literatury k tématu	✓					2. Neznalost literatury k tématu
3. Dostatečný počet použitých relevantních zdrojů	✓					3. Nedostatečný počet relevantních zdrojů
4. Dostatečný počet odkazů	✓					4. Nedostatečný počet odkazů
5. Dobrá struktura práce a formální správnost	✓					5. Špatná struktura práce a formální nesprávnost
6. Dobrá logická výstavba textu	✓					6. Špatná logická výstavba textu
7. Dobrý úvod		✓				7. Nedostatečný úvod
8. Kriticky hodnotí zdroje	✓					8. Nehodnotí použité zdroje
9. Obsahuje analýzu problému	✓					9. Nevykazuje analytické schopnosti
10. Zřetelná metodologie	✓					10. Bez metodologického ukotvení
11. Ucelený závěr	✓					11. Nedostatečný závěr
12. Správně vedený vědecký aparát	✓					12. Nesprávně vedený vědecký aparát
13. Kvalitní jazykové podání (stylistika a gramatika)		✓				13. Špatné jazykové podání
14. Přílohy (nepovinné)		✓				

Slovní hodnocení:

Bakalářskou práci Aleše Kudrnáče lze od samotného počátku hodnotit jako neotřelý pokus o definování rozvojové strategie severních oblastí Iráku ve třech kvalitativně odlišných kontextech, počínaje konsolidací autoritářského baťistického státu konce 70. let, přes období válečné transformace let 80ých až do desetiletí iráckých šedých zón let 1991 - 2003. Hlavním kladem práce je v první řadě aktivní snaha oprostit se od romantizujících klišé, která na postavení kurdského etnika v kontextu Irácké republiky nahlíží optikou ambicí směřujících k institucionalizaci autonomního či nezávislého postavení vůči baghdádské vládě. Považuji tento přístup za přínosný, protože je přímou kritikou teoretických východisek, které v průběhu let 2003 – 2007 posloužily jako myšlenkové zázemí projektu transformace státu, praktikovaného v Iráku spojeneckou administrativou. Aleš Kudrnáč se však svou prací dotýká, byť to nikde v textu explicitně nezmiňuje, mnohem hlubšího problému mezinárodních vztahů posledních dvaceti let – existence velkého množství zón, v nichž je pro mezinárodní společenství obtížné definovat legitimitu a sdílené normy (namátkovými příkladem budiž problematika mezinárodních humanitárních intervencí, status off-shorového kapitálu atd.) Definice Kurdistanu v předvečer spojenecké invaze do Iráku jako „státu ve stínu“ je dle mého názoru dobrou volbou pro vymezení situace, kdy neexistence institucionálních pravidel umožňuje politickým elitám provádět nezvyklé kroky, které by za jiných okolností nebyly uskutečnitelné (srovnej s teorií „šokových doktrín“ popisovanou Naomi Klein). V případě iráckého Kurdistanu tak umožnily pod hlavičkou mezinárodního protektorátu 90. let dvěma hlavními reprezentantům kurdské komunity integrovat se do sítě mezinárodní politiky a ekonomiky a ustavit *de facto* autonomně spravovanou polis, aniž by měli potřebu převádět tento stav do podoby *de jure*. Autor se

Slovní a numerická stupnice: **výborně (1+, 1, 1-); velmi dobře (2+, 2, 2-); dobře (3+, 3, 3-); nedostatečně (4)**

Stupnice podrobného hodnocení: **1-2 – výborně až velmi dobře; 3 – průměrně; 4-5 – nevyhovující**

* hodnotí pouze vedoucí práce

Katedra politologie a evropských studií FFUP
Hodnocení bakalářské diplomové práce

problematice zdařile věnuje ve třetí a čtvrté kapitole, které současně tvoří obsahově nejsilnější část práce. V této souvislosti je práce AK projevem skutečné kritické úvahy, která se nenechala vtáhnout do lineárního uvažování čerpajícího z teorií demokratických tranzicí, na jejichž limity irácký příklad poukázal zleva i zprava.

Diplomant obsahem své práce zdařile poukazuje na skutečnost, že ba'ťistický Irák byl v průběhu let 1970 – 2000 jak strukturou politické moci (viz výše), tak jejími regionálními projevy (kurdský sever vs. sunnitské centrum vs. bohužel málo citované příklady ší'itského jihu), proměnlivým fenoménem. Dle mého názoru však opomněl zmínit jeden významný aspekt, bez něhož je chápání ba'ťistického Iráku nemožné. V první kapitole dobře analyzuje vedlejší dopady iráckého ropného boomu (urbanizace, byrokratizace státu, koncentrace zemědělských aktivit), avšak rezignuje na hlubší analýzu militarizace iráckého státu, která představovala nejvýraznější rub ropné mince. Mechanismy militarizace Iráku, umocněné válečným angažmá s iránským sousedem a jejich dopad dovnitř irácké společnosti, si v ničem nezdaly s devastujícími dopady válečné vřavy let 1914 - 1918 na společnosti kontinentální Evropy. V této souvislosti nevyznívá zcela přesvědčivě argument privatizace a liberalizace irácké ekonomiky konce 80. let jako uhelného kamene, který umožnil S. Husajnovi proměnit taktiku správy státu. Oba dva fenomény byly, jak autor ostatně sám poukazuje, jen jedním z mnoha postupů jak se vymanit z pasti válečného dluhu, který iráckého prezidenta v roce 1990 přivedl k jeho kuvajtskému angažmá. Stejně tak poválečný „neotribalismus“, který autor popisuje jako mix státem sponzorovaného „znovuobjevování“ identity a pokusu nalézt novou formu regionální politiky, byl jen jedním z vícero pokusů saddámovského režimu využít dosud ignorované zdroje legitimacy (přidání *Alláhu akbar* na iráckou vlajku počátkem roku 1991).

Z hlediska formálního práce obsahuje některé zbytečné nepřesnosti a úsměvné opisy lehce devalvující text (s. 12 „*prudké zdražování ropy, kdy se její cena dostala z 575mio.USD v roce 1972 ...*“; zjevně myšleno příjmy z jejího exportu?; s. 72 „*podezřelé příhraniční partyzánské skupiny*“, nemohl autor jejich podezřelost vyvrátit přímým konstatováním, že šlo o aktivisty iránských Mudžáhedín-e Chalq?). Samotnou kapitolu pak představují přepisy z arabštiny/fársí, které transkripcí přes angličtinu nabývají bizarních forem. Nehodnotím to nijak negativně, ale vzhledem k tomu, že i studenti KPES dříve či později bezpečně rozpoznají, že existují i jiné cizí jazyky než je angličtina, dovoluji si autora požádat, aby při případném dalším rozpracování textu sjednotil transkripci a návdavkem si ozřejmil, jak se ve skutečnosti řekne v textu několikrát opakovaný oslík alias žoldák. Text obsahuje zbytečné množství zvyklých gramatických chyb, s výjimkou první kapitoly je čtivý a logicky strukturovaný. Obstojí rovněž při procesu mýcení žurnalismů.

S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem, náročnosti zvoleného tématu, rozsahu práce blízké práci magisterské, hodnotím práci Aleše Kudrnáče známkou výborně se znaménkem minus.

Jan Čuřík